

Hur Ulf Ekman bedömer en "väckelse"

[Spara som PDF](#)

Denna text utgår från Ulf Ekmans artikel "Hur man bedömer en väckelse" i Världen idag, 2008-05-30

När jag läste Ulf Ekmans artikel om hur man bedömer en väckelse så häpnade jag över dess fattiga och vilseledande innehåll. Men i samma stund som jag begrundade det han skrivit, insåg jag att det är precis så här Ulf Ekman alltid undervisat. I artikeln ger han - som av många uppfattas som Sveriges apostel - sitt verktyg till Sveriges kristna för att bättre kunna bedöma vad som är en falsk eller äkta väckelse. Men verktyget saknar helt Biblisk förankring för att bedöma väckelsesammanhang och därmed saknas skärpa. Det hjälper oss inte utan stjälper oss. Det gör oss blinda för det falska och oäkta. Ekman säger visserligen en del sanningar i sin text, men det är ibland så förvillelse fungerar. Är man blind för detta ser man sanningarna och säger amen, men missar då att dessa sanningar fungerade som en rökridå för det vilseledande.

Nedan finner du Ekmans sju punkter med mina kommentarer. Läs och begrund.

Ulf Ekman:

Ofta uppkommer frågor om en väckelse eller ett andligt skeende är äkta. När det gäller den frågan, verkar det som om vi troende ofta hamnar i ett av två diken. Antingen i ett kritiskt skeptiskt avståndstagande eller i det naivt öppna som bara sväljer allt. Låt mig dela några tankar som jag tror kan belysa detta:

1. Vi kan inte kontrollera alla andliga skeenden. De händer ofta utanför vår egen krets och med andra yttringar än vad vi själva är vana vid. Då gäller det att inte inta ett "samfundstänkande" som genast stämplar ut det som inte tillhör det egna sammanhanget. Det är sanningsfrågan, inte tillhörighetsfrågan som är viktigast. Är detta äkta?

Min kommentar:

Följer man Ekmans anvisning här bli man öppen för att acceptera vilket

sammanhang som helst. Han säger att "sanningsfrågan" står över det sammanhang "sanningen" kommer från. Men vad är sanning? Det är ju inte alla olika samfund överens om. Vi kan alltså inte förvänta oss att sanningen kan komma ut ur vilket sammanhang som helst. Är grunden fel i ett sammanhang, skall vi inte ta emot något från det sammanhanget. Gud låter inte en väckelse komma ur ett sammanhang som i grunden saknar det sanna och fulla evangeliet. Bibeltroheten är därför det viktigaste!

Ulf Ekman:

2. Ingen behöver tvingas att genast ta ställning för eller emot något. Genom att för snabbt rycka ut och ta ställning kan man våldföra sig på människors samveten och upplevelser. Det gäller både dem som är för eller emot en företeelse.

Min kommentar:

Följer man Ekmans anvisning här så riskerar istället människor att bli andligt våldtagna och vilseförda och gå evigt förlorade i det fall det handlar om en falsk väckelse. Det är ju betydligt värre än om någon blir andligt förolämpad. Därför måste vi snabbt ta ställning – utifrån vår skicklighet i Guds Ord – vad varje ny andlig rörelse står på för grund.

Ulf Ekman:

3. Upphöjs Jesus eller mest enskilda predikanter eller enskilda andliga fenomen? Alla andliga skeenden har i sig övernaturliga element och dessa måste man kunna vittna om utan att bli hånad. Men det händer ofta att människor sätter likhetstecken mellan det känslomässigt sensationella och det sant övernaturliga (som inte alltid "känns").

Min kommentar:

Visst är det rätt och bra om Jesus upphöjs i ett väckelsesammanhang. Men följer man Ekmans anvisning här så skall man godta varje sammanhang som sjunger lovsånger till Jesus och där det sker andliga manifestationer. Äkta väckelse bedöms dock inte på om Jesus upphöjs eller ej. Inte heller utifrån andliga

manifestationer. Lovsång till Jesus, tecken och under förekommer även i villfarna sammanhang och sekter och frågan är då VILKEN Jesus det är man upphöjer. Väckelse bedöms bättre på om korset står i centrum, det sanna evangeliet som också talar om vem Jesus verkligen är och vad människan är i relation till honom. I en äkta väckelse går lydnad till Gud före lovsång och andliga manifestationer.

Ulf Ekman:

4. Skapar väckelsen en bestående frukt av Jesusnärvaro i människors liv? Blir det en kontinuerlig tillväxt även efter att de starka känslorna har lagt sig? Eller blir det ett ständigt sökande efter nya och ännu starkare upplevelser? Förs erfarenheten in i församlingslivet? Ger församlingen utrymme för detta och vill de enskilda troende leva ut detta i församlingens vardag, även under initialt motstånd?

Min kommentar:

Vad avser Ekman med Jesusnärvaro? Vilken Jesus? Och vad avser han med tillväxt? Den frukt en äkta väckelse skall lämna efter sig är förvandlade människor som börjar gå korsets väg i Jesu fotspår. De skall bli förvandlade vad gäller livsstil, moral och lydnad till Guds ord. De skall bli Jesu självuppoffrande lärjungar som inte kompromissar med världen eller villfarelser. Äkta väckelser har därför sällan gått att föra in i befintliga församlingar och ofta har detta resulterat i att nya samfund uppstått. Äkta större väckelser skall vända samhällsutvecklingen till det positiva. Den andliga tillväxt som skall bli synlig i en väckt människa skall vara att hon blir allt mindre och Gud blir allt större.

Ulf Ekman:

5. Varje väckelse har någon form av läromässigt innehåll. Är undervisningen sunt bibelbaserad, överdriven, osund eller rent av falsk? När en rörelse uppstår är det alltid en blandning av det gudomliga och det mänskliga. Man kan ta till sig det som är gott utan att behöva ta emot allt. I ett andligt skeende växer vi alla successivt. Vi har inte allt "på plats" omedelbart, utan tid, kärlek och tålmod måste ges för tillväxt. Att hoppa på första bästa felsägning, överdrift eller dragning till

osundhet är att riskera att kasta ut barnet med badvattnet.

Det är viktigt att de som uttalar sig offentligt har erfarenhet av väckelsekristendom, annars finns en risk att man genom att för snabbt kritisera, gör mer skada än nytta. Att kräva "rätten att få kritisera" kan leda till en brist på respekt för det heliga. Men att inte säga något alls när saker går snett leder också till problem.

Min kommentar:

Följer man Ekmans anvisning här så skall man acceptera att det kan förekomma villfarelser i väckelsesammanhang och då skall man acceptera dessa för att inte gå miste om det äkta. Därför skall man inte heller kräva rätten att kritisera eller pröva innehållet i undervisningen enligt Ekman. Men Bibeln säger att vi skall pröva **allt** och dra bort från de sammanhang som inte är i samklang med det evangelium som apostlarna förmedlade. Att göra så är ingen brist på respekt för det heliga, tvärt om. Det är kärlek till sanningen när man gör så. Men Ekman menar också att har man inte egen erfarenhet av väckelsekristendom så skall man inte få göra en sådan bedömning. Då faller han på eget grepp. Ulf Ekman har ju aldrig varit med om någon äkta evangelisk väckelse.

Ulf Ekman:

6. Vill vi komma och se väckelsen själva eller går vi bara på andras uppfattningar och rena hörsägner? Är vår uppfattning filtrerad genom andras, ofta kritiska och missnöjda åsikter?

Min kommentar:

Följer man Ekmans anvisning här skall man hålla tyst om man inte varit på plats. Vore det korrekt, så kan vi då inte säga ett ord om första pingstdagen. I sådant fall kan vi inte heller yttra oss om de väckelser som Charles Finney, Frank Mangs mfl skrivit om för oss. I sådana fall skulle aldrig någon annans vittnesbörd duga som källa för oss. Och observera att detta i sådant fall även gäller positiva vittnesbörd!

Det här endast ett lömskt försök från Ekman att tysta kritiken från folk som inte själva varit över i Lakeland, Florida och sett förförelsen som pågår där just nu med egna ögon. Sanningen är så klart den att det idag går mycket bra att bilda

sig en uppfattning om ett sammanhang genom att studera videoinspelningar, ljudinspelningar, hemsidor, bloggar osv. Inte minst kan man läsa förkunnarens egen undervisning och hemsidor.

Ulf Ekman:

7. Om nu väckelsen är äkta, möter den ändå inte alla behov. Man måste kunna låta människor växa i en takt som Anden bestämmer, så att det nya vi upptäckt blir en del av en större mångfald. Nyupptäckten glädje är underbar. Att få egna behov mötta är ljuvligt. Ändå kommer inte alla att förstå, ta emot eller i vissa fall inte just nu behöva det jag upplevt. Att kunna ha tålmod i en sådan situation är inte lätt, speciellt om man blir kritiserad för det som man upplever har förvandlat ens eget liv.

Min kommentar:

Följer man Ekmans anvisning här skall man vara öppen för att väckelser möter personliga behov och att andliga upplevelser kan ske på helt nya sätt som många kan komma att ifrågasätta. Med ett sådant resonemang lämnar man det öppnet för att andliga upplevelser inom t.ex. New Age skulle kunna vara från Gud.

Men sanningen är den, att en äkta väckelse främst inte handlar om att möta personliga behov. Äkta väckelse leder människor till syndanöd förkrosselse, omvändelse, förlåtelse och pånyttfödelse/förnyelse och därefter bort från självfokusering. Vi skall inte heller vara öppna för alla nyheter som sker på den andliga arenan. Det som sker skall ske i samklang med Bibelns vittnesbörd och botten i en förkunnelse som omfattar **hela** Bibelns evangeliska budskap. Det skall ske i ordnade former, med värdighet, ödmjukhet, frid och självbehärskning. Att någon säger att de upplevt något andligt är inte ett bevis för att det var från Gud eller att sammanhanget är en äkta väckelse.

Min slutkommentar:

Tar man fram dessa Ulf Ekmans sju råd om hur man bedömer en väckelse så kan man acceptera det mesta på den andliga kartan idag. Ett New age-sammanhang som pratar och sjunger om Jesus skulle vara okej. Ett katolskt sammanhang som sjunger lovsånger och talar i tungor skulle vara okej. Livets Ords hela historia skulle vara okej. Och till sist, den s.k. Florida-väckelsen är okej, enligt Ekmans sju punkter för att bedöma en väckelse. Är det kanske för att vi skall svälja Florida-föreläsen som Ekman tagit "uppdraget" att skriva dessa vilseledande råd?

Hur anser jag att man skall bedöma en väckelse då? Vad kännetecknar en äkta väckelse? Det kan du läsa om i mitt dokument "[Äkta eller falsk väckelse](#)".

/Lennart